

Lukas 13: 22-30
Openb. 21: 1-8
Psalm 63

Gods plannen gaan verder ①
dan wij denken of beseffen

- Er leeft rond de Rabbi van Nazareth een groepje mensen gevormd. 10 of 20 of 50, dat doet er niet toe.
- Iemand uit dat groepje heeft een vraag: "Here, zijn het weinigen die bekend worden?" De man vraagt getallen, of getalsverhoudingen. En die vraag laat vermoeden dat de man, toch maar ~~is~~ somber ~~vermoeden~~ denkt over dat aantal.

Het antwoord van de Rabbi was iets dat niemand verwacht had, en blijkbaar niet in verband te brengen met de gestelde vraag: "Strijdt om in te gaan door de enge poort..." Een antwoord, laat mij het maar zo zeggen, dat nog meer vragen bijbrengt dan dat het "antwoord" zou kunnen zijn.

Geen getalsverhoudingen, maar wel een opdracht; en dan nog een opdracht die ons, Westeuropese luikekerlanden, helemaal niet lekker zit. Strijden? daar hebben wij liever nooit iets mede te maken. Strijden? Veel liever hebben wij een leven van onbezorgdheid, vrede, rust: probleemloos onze dagen verlevan, en als "onze tijd" gekomen is: probleemloos, en gespaard van alle pijn,

ontslapen. De werkelijkheid, gemeente, leert het ons anders.

X opdracht moet ergens passen in het Christelijk leven

Toch gemeente, is die opdracht een opdracht van Godswege, van Jesus Christus. X En vandaag willen wij eens nagaan wat de Here bezielde om op zo'n vraag zo'n antwoord te geven. —

„Here, zijn het weinigen, die behouden worden?“ —

* „Vragen staat vrij“ is een bekende gedachte. Wordt nu a.u.b. even voorzichtig.

Als „vragen zo vrij“ is, dan heeft de antwoordgever ook de vrijheid om de vraag op te vangen zoals hij dat wil... (op een persoonlijke manier)

En dat doet Jesus hier nu.

En dat doet Hij hier op meesterlijke manier. Dat doet Hij op Goddelijke manier. En Zijn antwoord stuurt het denken van al die ontaanders een heel onverwachte richting uit.

Jesus neemt hier de „power“ van de toestand...

Laten wij verder even naar die vraag kijken:

- Het is een vraag die zich telemaal beweegt in de Bijbelse sfeer.
- Een vraag die rekening houdt met de ernst van het leven, en met de ernst van het „verloren gaan“

- * De vraag is Bijbels; en dan kunnen de standpunten zich aftekenen:
- sommigen worden nieuwsgierig
 - sommigen reageren totaal onverschillig
 - nog anderen geven duidelijk blijk van afkeer of spot.

- * De vraag is niet Bijbels niveau, ze is zeker niet alledaags, zegt niet over de gewone dingen van het leven. niet over staking bij de spoorwegen niet over vakantieoord, of benzineprijs niet over werkdruk of fartkwalen... want als daarover gesproken wordt kan haast iedereen zijn zegje mee zeggen.

Het is een modelvraag, goed geprepareerd, en als op een dienschaaltje aan de juiste Persoon gericht.

- Zo dachten wij dat tenminste....

Goed bij de vraagsteller^{zelf} kunnen wij enkele beschouwingen en bedenkingen maken:

- Hij wordt niet genoemd, en dat is van betekenis.
- Goed de groep onstaanders wordt niet gedefinieerd. - (Misschien was die vraagsteller haantje - de - voorste, en hadden de mede-onstaanders hem aangespoord om die vraag te stellen...)

Uit die feiten, en ook uit de manier waarop Jezus de vraag (of: de situatie) aanpakt, mogen wij afleiden dat het antwoord van de Heer voor iedereen bestemd is. Jezus antwoordt in de gebiedende wijze meervoud!

Daarmee wordt bedoeld:

- alle tijden: Het begin van onze jaartelling, het einde van de 20^e eeuw.
- alle leeftijden: Niemand hoeft te zeggen: „Ik ben te oud om te strijden“.
- allerhande karakters (te zachtvaardig?)
- allerhande groepen, kerkgroepen, milieus.

De vraagsteller: Waarschijnlijk is hij niet onintelligent, wellicht had hij een discussie durven beginnen. Een durver ook. Misschien wilde hij alleen maar een theologisch balletje opwerpen. Iemand die met zijn vraag - recht voor de raap - naar de Rabbi ging.

Nu probeer ik mij hem als 20^e E voor te stellen: eerbaar, fatsoenlijk goede feyswandelaar, een goed huwelijk waar hij zorgzaam mee omspringt, regelmatig kerksloeber...

Toch, gemeente, kunnen wij ons niet omtrent die man aan bepaalde ideeën of vragen onttrekken:

- Was de man zelf wel op een goede manier bij zijn eigen vraag betrokken?
- Was die vraag het gevolg van een geheiligde belangstelling?
- Was de vraag gesteld met de nodige ernst? - discussiestof ^{zonder vrucht?} ~~sonder vrucht?~~ ^{sonder meer?}
- Was het een strijdvrage?
- Was het een testvraag?

Jezus... is niet op de vraag ingegaan.
 Die vraag? dat is nogal het topje van de ijsberg. Jezus heeft de hele ijsberg aangepakt. (Onderzeeër torpedeert niet het topje van een ijsberg)

Doorgrondt mijn hart, en ken mijn weg
 o Heer.... Jezus... doorgrondt en kent de mensenharten. Hij kent het gemis in het leven van de vraagsteller. (en van de mede-onstaanders) Jezus is ingegaan op wat achter die vraag zat: het gemis, de drijfveer, de motivatie, de mens...

Zo wees Jezus de onstaanders prompt op een gemis in hun leven; een gemis dat op dat ogenblik heel onbedoeld en onverwacht voor iedereen zichtbaar werd.

Geen getalsverhoudingen zoals gevraagd maar wel een appèl, een aanmaning die wellicht als een koud stortbad moet gewerkt hebben, omdat de man zelf - nog nooit - in zijn leven echt geraakt werd door het Woord van de Levende God.

De rijke jongeling
 Joh

Laat staan door enige noodzaak van strijd.

"Strijdt om in te gaan door de enge poort"

Laten wij ons nu eens niet meer bezighouden met de vraagsteller of de vraag, maar met het antwoord.

Dat antwoord is, zoals ik daarnet zei, bedoeld voor iedereen.

- En Jezus bedoelt dat ernstig, geducht.
- Als Jezus iemand ten strijde zendt, dan weet Hij waar Hij mee bezig is.
- Jezus kent het strijdterrein van ieder van ons, - individueel. - En dat zal van ieder van ons wel verschillend zijn.

Dat strijdterrein, dat kan gemakzucht zijn, of gebondenheid, of gebrek aan vergevensgezindheid: Jezus zegt: "strijdt"

- Strijdt om een eerlijk leven te leven!
- Strijdt om uw kinderen het goede mee te geven!

Globaal zegt Jezus: "Strijdt de strijd van de dagelijkse oprechte bekeering".

- Die "enge poort", dat is niet iets dat u aan het begin van uw levensweg - met God hebt - zegge bij uw wedergeboorte.
- Die enge poort, die vindt u dagdagelijks terug op uw levensweg.

Gemakkelijk is het niet.

Je hebt er afkeer van.

Menigmaal doet het echt pijn.

Je loopt er verwondingen, misschien zelfs verwondingen van op.

X en denken "dat u het dan wel gehad" hebt.

Broeder en zuster, laten wij nog even bij het ernstige van dit tekstwoord blijven: "want velen, zeg Ik u, zullen trachten in te gaan, doch het niet kunnen."

Op een bedekte manier spreekt Jezus hier van "verloren gaan". Dat is stof welke niemand graag behandelt.

- Eeuwig verloren gaan kan, zo zegt ons het Woord van de Heer. Het kan, en daarom waarschuwt Jezus ons, zoals wij onze kinderen uit liefde waarschuwen voor allerlei gevaren.

Verloren gaan, de "hel" daar spreekt niemand gaarne over. Dat is:

- het misoën van Gods aangezicht.
- het totale ontbreken van Gods liefde.
- daar waar God niets meer te zeggen heeft.
- daar waar God de mens de rug toegekeerd heeft.

- De man had gerraagd naar getallen: "Here zijn het weinigen die behouden worden."

- De heer gaf geen getallen, ook geen getalsverhoudingen. Maar zo te horen zegt Jezus toch iets waarvan wij schrikken: "... want velen zeg Ik u..."

→ Is dat niet een uitspraak over hen die, net als de vraagsteller, goed op de hoogte zijn, en die er best eens over kunnen praten? Bij mij persoonlijk

versterkt het de idee dat de vraagsteller goed bij de pinke was.

→ Is dat niet een uitspraak over hen die, straks, door bewust die strijd te ontwijken, of te negeren, ziel voor eeuwig zullen misrekenend hebben?

Dat, zo zegt Jezus, zullen er velen zijn. De tekst heeft mijns inziens goede aansluiting bij Matt. 7:21, waar te lezen staat: "eliet eenieder die tot mij zegt: Here, Here zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie doet de wil myns Vaders, Die in de Hemelen is."

- In het boek Openbaring hebben wij het schriftgedeelte gelezen over "de nieuwe Hemel en de nieuwe Aarde"
- Een prachtig schriftgedeelte. Toch staat daar een hele rij mensen die het koninkrijk niet zullen beëerven. Is het niet opvallend dat de "lafhartigen" de hoop van die rij vormen? Zijn dat niet degenen die bewust die strijd gemedan hebben die God hun voor ogen hield? Dat wil ik u tot nadenken meegeven.

st. vert.:
"vreesachtigen"

of: dat
strijdterrein

- Broeder en zuster, enkele weken geleden zei ik in een uiteenzetting dat wij niet lullig mogen doen met Gods woord. En dat was in verband met de Schrift

⑨

zo uit te leggen dat er ruimte ^{bestaat} bestond
voor onzuiverheden in het leven.

Wij zouden geen goede Christenen zijn
als wij niet het evangelie van de
verlossing, het evangelie van de
overwinning, ^{niet} zouden aannemen.
Vandaag kreeg u een ernstige
broedschap. Misschien dringt die broedschap
nu tot ons door dat, als wij de uitspraak
van Jezus Christus ernstig nemen, de
blijdschap in Hem des te groter zal
zijn. Weet, broeder en zuster, dat als Hij
u aanmaant om ergens strijd
tegen te voeren, - of dat nu hebrucht is,
of gemakzucht, of wat ook, - Hij altijd
een grotere strijd heeft gevoerd, en de
overwinning heeft behaald.

- Er staat niet: "strijdt en overwin om
in te gaan ---", want de overwinning
dat is Zijnentwege. Ons wil Hij die
blijdschap toedelen, dat wij in Zijn
naam militant, en strijdend, en
getuigend mogen zijn, omwille van de
gaafheid van Zijn gemeente; omwille van
de zuiverheid en de smetteloosheid van dat
witte kleed, waarmee wij als bruid
gekleed zijn.

Amen.

Er staat ook niet: „Strijdt en overwint“...
Want de overwinning, waarin wij door
Hem meegenomen zijn, is helemaal
Zijnentwege.

X
en zwakheden

Daar ons aardse leven er een is van
onvolmaaktheid, kan het niet anders dan
dat de gelovige betrokken wordt in Zijn
strijd, en in Zijn lijden, in Zijn
overwinning, die Hij behaalde met de
woorden: „Het is volbracht“.

X
maar ook zal hij
betrokken worden

Blijdschap wil Hij ons toebedelen, en
wij weten: strijden is niet aangenaam
en niet plezant, maar een persoon of
een gemeente die de goede strijd strijdt,
heeft ook de goede uitstraling en de
blijdschap, naar buiten toe...

... het is getuigend, en telkens opnieuw
zijn er mensen die zich de vraag stellen:
„Wat hebben dezen dat wij niet hebben?“

Mijn broeder en zuster als Jezus zegt „strijdt“
dan bedoelt Hij ^{„niet op de eerste plaats“} geen wapengekletter.

Maar in de eerste plaats bedoelt Hij dan:
maakt gebruik van de goddelijke
wapenrusting: dat is de wijsheid
die u toebedeeld is; dat is
nederigheid, dienstbaarheid, en
verdraagzaamheid; dat is
bemoedigende instelling...

GR 258
FM 258

God geve dat wij deze boodschap
mogen begrijpen. Amen.